



V tem času, ko država razpada na vseh koncih, ni težko pisati poljubnih uvodnikov, pa čeprav gre za tehnično revijo. Ko vladajoča struktura ne vidi drugega kot sebe in svoje podpornike, za katere bi lahko zapisal, da so delomrzneži, bi morali vsi državljani, ki ustvarjamo dohodek, plačujemo davke, socialno preskrbo, zdravstvo in skrbimo za blaginjo naroda, kritično pristopiti k problemu in podati jasna stališča. Tu mislim predvsem na gospodarstvo.

Najbolj skrb vzbujajoče je, da je decembra leta 2023 v primerjavi z novembrom industrijska proizvodnja pri nas padla za dobrih 10 odstotkov. Kot kažejo statistični podatki, je proizvodnja lani v celotnem letu nazadovala v vseh ključnih dejavnostih, skupno pa za 5,3 odstotka. V predelovalnih dejavnostih je bil padec 4,1-odstoten, v rudarstvu 15,7-odstoten, v oskrbi z električno energijo, plinom in paro pa 31,9-odstoten itd. Skrbi pa, če se bo decembrski trend padanja proizvodnje nadaljeval. Precej znakov s terena kaže, da bo tako.

Tisti, ki poznamo slovensko industrijsko proizvodnjo, nas to ne preseneča in niti ne čudi. Še posebno, če spremljamo ravnanje te vlade in njen odnos do gospodarstva in še posebno do industrije.

Tu je premalo prostora, da bi lahko zapis zajel vse težave v industriji, za katere je kriva trenutna vlada.

Prepričan sem, da ni direktorja podjetja ali ravnatelja neke ustanove, ne pri nas in ne v svetu, ki bi odobril nakup opreme ali nepremičnine, za katero ne bi imel podrobnega opisa, namena smiselne uporabe, prodajalca in podrobnega opisa cene. Predsednik naše vlade je namreč dal na dnevni red seje vlade razpravo o nakupu skoraj osem milijonske zgradbe brez strokovne ocene sodnega cenilca te nepremičnine, brez pogodbe s prodajalcem in brez podrobnega opisa namena uporabe te stavbe.

Celotna vlada je to investicijo odobrila. Menda kar dvakrat. To je vsakemu normalno razmišljajočemu človeku popolnoma nerazumljivo, če ne celo škandalozno. Odgovorni pa se sklicujejo na uradnike in na svoje

podrejene. Krivda je povsem jasna. To je vlada oziroma njen predsednik, ki je odobril takšno investicijo. Povsem nebulozno pa je, da bodo tisti, ki so naredili to napako, sami raziskovali nepravilnosti. Ti ne bodo raziskovali, kdo je kriv, ampak bodo za sabo brisali sledi, da rešijo sebe.

Vsi tisti, ki vodimo podjetja, vemo, kako premišljeno je treba investirati, kako je vsako investicijo treba proučiti, kako je treba iskati optimalno opremo, kako se je treba pogajati za ceno in predvsem, kako je treba v vsako investicijo vnesti amortizacijo, to je, kako bo investicija vrnila vloženi denar.

V veliki večini podjetij, ne glede na velikost, je treba za vsak nakup novega računalnika opisati potrebo, namen uporabe, lokacijo, kje bo uporabljen, predstaviti osebo, ki ga bo uporabljala, opisati operacijski sistem z vsemi potrebnimi programi. Nekdo v vladi, ki misli, da je vsemogočen, pa kupi 13.000 računalnikov, ki so menda še neuporabni, za katere se ne ve, kdo jih bo uporabljal in za kakšne namene. Pri tem pa je pomembna tudi cena teh osiromašenih računalnikov, ki so že pol leta v skladišču, na kar do sedaj ni še nihče opozoril.

Še tako majhni obrtniki ali pa kmetje, ki so pogosto brez posebne ekonomske izobrazbe, tako neumnih investicij, ki ji izvaja ta vlada, ne bi delali.

Državni razpis za nevladne organizacije v letošnjem januarju v višini skoraj sedem milijonov evrov je prava katastrofa. Ali se kdo vpraša, kaj in kdaj bo tu kakšna dodana vrednost in kako se bo denar vrnil v državno blagajno?

Potem se pa čudimo, da na vseh mednarodnih primerjalnih lestvicah kot država padamo. Pa tu ne gre samo za ekonomsko svobodo ali inovativnost. Tu gre za bolj usodne podatke, kot je varnost državljanov, kot je medijska svoboda, ki je osnova za demokracijo ali pa za inflacijo, ki siromaši državljane.

Na lestvici indeksa ekonomske svobode, ki jo je izvedla oziroma jo vsako leto izvaja ameriška fundacija Heritage Foundation, smo v enem letu (2023) padli za pet mest. Na lestvici varnosti občanov smo ravno tako padli za pet mest. Na lestvici inovativnosti nazadujemo, na lestvici inflacije smo na slabem mestu. Podobno velja za lestvico konkurenčnosti naše države. Na primerjalni mednarodni lestvici pismenosti naših dijakov padamo. Ljubljanska univerza izgublja na kakovosti v primerjavi z drugimi univerzami po svetu. Po številnih merilih je naše sodstvo med slabšimi v Evropi itd.

Kaj vse to pomeni za naše občane in za našo mladino?

*Janez Tušek*